

Sygn. akt I ACa 880/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Ewa Jastrzębska (spr.)
Sędziowie :	SA Małgorzata Wolczańska SA Joanna Skwara-Kałwa
Protokolant :	Justyna Wnuk

po rozpoznaniu w dniu 1 lutego 2013 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa D. K.

przeciwko R. P. i Skarbowi Państwa-Prezesowi Sądu Rejonowego dla (...)w K.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 6 marca 2012 r., sygn. akt I C 1125/10

- 1) oddala apelację;
- 2) nie obciąża powódki kosztami postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt I ACa 880/12

UZASADNIENIE

Powódka D. K. w pozwie przeciwko Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym dla (...) w K. R. P. oraz Skarbowi Państwa - Ministrowi Sprawiedliwości i Prezesowi Sądu Okręgowego w K. wniosła o zasądzenie na jej rzecz solidarnie od pozwanych kwoty 200.810 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu podniosła, że poprzez przekroczenie uprawnień przez sędziego, który nadał postanowieniem z dnia 12 września 2007 r. drugą klauzulę wykonalności na te same wyroki, poprzez przewlekłe działanie tego sędziego przy wydawaniu postanowienia o umorzeniu postępowania w dniu 7 kwietnia 2008 r. i nadawaniu mu prawomocności, przez działanie Komornika, który poinformowany przez nią o nieprawidłowej klauzuli wykonalności w dniu 19

października 2007 r. w dalszym ciągu prowadził postępowanie egzekucyjne, przez przewlekłość w działaniu Sądu w sprawach o sygn. akt I Co 2923/071K, I Co 3229/07/K i I Co 2891/08/K oraz nie zapoznanie się sędziów z aktami Komornika i pominięcie notatki z dnia 19 października 2007 r. z akt komorniczych oraz uznanie za prawdę pisma Komornika z dnia 18 lutego 2008 roku (potwierdzającego nieprawdę) poniosła następujące szkody:

1) utrata dochodów:

- od 1 października 2007 r. do 31 października 2009 r. - 37.500 zł,
- od 1 listopada 2010 r. do 30 czerwca 2010 r. i nadal - 8 miesięcy x 2.000 zł) - 16.000 zł,

2) utrata możliwości przejścia na wcześniejszą emeryturę z uwagi na brak wymaganej liczby lat pracy, do czego doprowadziło zajęcie jej dochodów w firmie (...) i w następstwie tego zajęcia zwolnienie jej z pracy w tej Firmie - 31.905 zł (46 miesięcy - od 1 stycznia 2009 r. do 31 października 2012 r.),

3) posiadanie niespłaconych kredytów, które musiała zaciągnąć z powodu utraty dochodów i innych długów - 15.000 zł.

Razem $100.405 \text{ zł} \times 2 = 200.810 \text{ zł}$.

Podana, że szkodę „wyceniła podwójnie”, gdyż utraciła swoje dobre imię i została pozbawiona możliwości zarobkowania.

Pozwany Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla (...) w K. R. P. wniósł o oddalenie powództwa z powodu braku szkody po stronie powódki, wynikłej z postępowania egzekucyjnego przez niego prowadzonego oraz z powodu braku bezprawności działania po jego stronie. Postępowanie było bowiem prowadzone prawidłowo na wniosek wierzyciela, w oparciu o tytuł wykonawczy - wyrok Sądu Rejonowego dla (...) w K. z dnia 18 października 2006 r., sygn. akt IV Cupr 150/06/K i wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 18 kwietnia 2007 r., II Ca 175/07). Postępowanie egzekucyjne zostało zakończone postanowieniem z dnia 1 sierpnia 2008 r. o umorzeniu postępowania z uwagi na pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności wyrokiem Sądu Okręgowego w K., sygn. akt II Cz 308/08. W trakcie trwania postępowania egzekucyjnego nie wyegzekwowano od powódki żadnych kwot.

Pozwany - Skarb Państwa wniósł o oddalenie powództwa z uwagi na fakt, iż powódka nie poniosła szkody.

Zarzucił iż powódka nie wykazała aby poniosła szkodę, nie wykazała też naruszenia jej dóbr osobistych, czy przewlekłości postępowania we wskazanych przez nią sprawach.

Wyrokiem z dnia 6 marca 2012 r. Sąd Okręgowy w Krakowie powództwo oddalił i nie obciążył powódki kosztami procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że niespornym w sprawie było, iż w trakcie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez pozwanego Komornika w sprawie o sygn. akt (...) nie została wyegzekwowana od powódki żadna kwota. Ustalił też, że Sąd Rejonowy dla (...) w K. w sprawie z powództwa P. H. i M. H. przeciwko powódce i in. o zapłatę wydał wyrok z dnia 18 października 2006 r., sygn. akt IV Cupr 150/067K, na mocy którego zasądził na rzecz powodów od pozwanych określone kwoty, w tym od powódki kwotę 15.597,89 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 9 stycznia 2006 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 3.606,90 zł solidarnie tytułem zwrotu kosztów postępowania. Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 18 kwietnia 2007 r., sygn. akt II Ca 175/07 oddalił apelacje pozwanych i zasądził od nich solidarnie na rzecz powodów kwoty po 1.200 zł. Postanowieniem z dnia 18 marca 2010 r., III CNP 55/09 Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem ww. prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 18 kwietnia 2007r.

(dowód: wyrok dnia 18 października 2006 r., k. 6, wyrok dnia 18 kwietnia 2007 r., k. 6, postanowienie z dnia 18 marca 2010 r., k. 223 – 227).

W dniu 10 lipca 2007 r. wierzyciele złożyli wniosek o nadanie klauzuli wykonalności ww. wyrokom.

Zarządzeniem z dnia 21 sierpnia 2007 r. (które stanowiło w istocie postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności) Sąd nakazał wydać tytuły wykonawcze (6 sztuk co do każdego z pozwanych oddzielnie). Tytuły te omyłkowo nie zostały wysłane pełnomocnikowi wierzycieli, ale dłużnikom. Postanowieniem i zarządzeniem z dnia 12 września 2007 r. Sąd nadał ponownie klauzulę wykonalności ww. wyrokom, nakazał wydać prawidłowo tytuły wykonawcze pełnomocnikowi wierzycieli i wezwał dłużników (w tym powódkę) do zwrotu wysłanych im tytułów wykonawczych.

(dowód: wniosek z dnia 10 lipca 2007 r., k. 208 - 209, postanowienia i zarządzenia z dnia 21 sierpnia 2007 r. i z dnia 12 września 2007 r., pocztowe potwierdzenie odbioru, k. 214 – 215).

Wierzyciele P. H. i M. H. złożyli w dniu 10 października 2007 r. do pozwanego Komornika Sądowego wniosek o wszczęcie egzekucji w oparciu o tytuły wykonawcze: wyrok z dnia 18 października 2006 r., sygn. akt IV Cupr 150/06/K oraz wyrok z dnia 18 kwietnia 2007 r., sygn. akt II Ca 175/07, zaopatrzone w dniu 12 września 2007 r. w klauzulę wykonalności.

W dniu 12 października 2007 r. zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne, sygn. akt (...) i w tym dniu nastąpiło również zajęcie wierzytelności powódki w (...) Biurze (...) w K. i w Sądzie Rejonowym dla (...) w K. (z uwagi na pełnienie przez powódkę funkcji ławnika).

(dowód: wniosek z dnia 10 października 2007 r., k. 1 –3 akt o sygn. (...), zawiadomienie o wszczęciu postępowania egzekucyjnego, k. 8 akt o sygn. (...), zajęcia wierzytelności, k. 7-8 [k. 10– 12, akt o sygn. (...).

Powódka poinformowała w dniu 19 października 2007 r. T. C. - pracownika Kancelarii pozwanego Komornika, że „złożony wyrok (oryginał) jest wydanym przez Sąd drugim tytułem wykonawczym w tej samej sprawie” oraz, że wyrok, którym się posługuje, jest nieważny.

Zażalenie na postanowienie z dnia 12 września 2007 r. powódka złożyła w Sądzie dnia 25 października 2007 r.

(dowód: notatka służbowa z dnia 19 października 2007 r., k. 9, zażalenie z dnia 25 października 2007 r., k. 12– 13, częściowo przesłuchane powódki, k. 2541 – 2551).

W dniu 24 października 2007 r. powódka złożyła do Sądu Rejonowego dla (...) w K. skargę na czynności i zaniechania Komornika w postaci niedoręczenia powódce zawiadomienia o wszczęciu postępowania egzekucyjnego, nierozpoznania wniosku o wstrzymanie egzekucji zajęcia wierzytelności z dnia 12 i 15 października 2007 r. Akta (sygn. akt I Co 2923/071K) przedstawiono Sędziemu Referentowi w dniu 14 listopada 2007 r. Zarządzeniem z dnia 15 listopada 2007 r. wezwano powódkę o uzupełnienie braków skargi. Zarządzenie zostało wykonane w dniu 6 grudnia 2007 r. Powódka uzupełniła braki w dniu 28 grudnia 2007 r. Zarządzeniem z dnia 11 stycznia 2008 r. (wysłanym w dniu 6 lutego 2008 r.) polecono Komornikowi nadesłanie akt postępowania egzekucyjnego wraz z uzasadnieniem zaskarżonej czynności. Komornik wykonał zarządzenie w 19 lutego 2008 r. W piśmie z dnia 18 lutego 2008 r. wyjaśnił - odnosząc się do zarzutu powódki, że posługuje się drugą klauzulą wykonalności - że nie posiada wiedzy o istnieniu kilku tytułów wykonawczych. Podkreślił też, że wierzyciel może uzyskać kilka tytułów (art. 793 k.p.c.), a Komornik nie dysponuje środkami prawnymi do badania tych okoliczności. Z dokumentacji zawartej w aktach egzekucyjnych nie wynika, by zaistniały jakiegokolwiek przesłanki do wstrzymania, bądź zawieszenia egzekucji. Postanowieniem z dnia 22 lutego 2008 r. skarga została oddalona. W dniu 28 marca 2008 r. wpłynęło zażalenie powódki na powyższe postanowienie, które zostało odrzucone postanowieniem z dnia 9 kwietnia 2008 r. W dniu 25 kwietnia 2008 r. powódka złożyła pismo procesowe, z którego nie wynikało jednoznacznie, czy stanowi ono zażalenie na ww. postanowienie. W związku z powyższym wezwano ją do sprecyzowania charakteru tego pisma, a jeśli stanowi ono zażalenie do uzupełnienia jego braków. Pismem, które wpłynęło do Sądu w dniu 28 maja 2008 r. powódka sprecyzowała, że stanowi ono zażalenie na postanowienie z dnia 9 kwietnia 2008 r. Zażalenie zostało oddalone

postanowieniem Sądu Okręgowego w K. z dnia 2 stycznia 2009 r. Odrzucenie zażalenia na postanowienie oddalające skargę na czynność Komornika nastąpiło z tego powodu, że postanowienie to nie podlegało zaskarżeniu.

(dowód: pismo Prezesa Sądu Okręgowego w K. z dnia 22 marca 2010 r., k. 25-31, akta sprawy I Co 2923/07K, pismo Komornika z dnia 18 lutego 2008 r., k. 10 [k. 41 akt o sygn. (...)

Postanowieniem z dnia 31 października 2007 r., (...) pozwany Komornik oddalił wniosek powódki o zawieszenie postępowania egzekucyjnego.

(dowód: postanowienie z dnia 31 października 2007 r., k. 11).

W sprawie o sygn. akt I Co 3229/07/K skarga na czynność Komornika (na ww. postanowienie) została wniesiona w dniu 22 listopada 2007 r. Pismo wpłynęło do Sądu Rejonowego w dniu 26 listopada 2007 r. Akta ze skargą zostały przedłożone Sędziemu Referentowi w dniu 14 grudnia 2007 r. Zarządzeniem z dnia 17 grudnia 2007 r. Sędzia wezwał powódkę do uzupełnienia braków formalnych i fiskalnych skargi. Zarządzenie zostało wykonane w dniu 23 stycznia 2008 r. W dniu 21 lutego 2008 r. wpłynęło do Sądu pismo zawierające usunięcie braków skargi. Akta przedłożono Sędziemu w dniu 3 marca 2008 r. i w tym samym dniu Sędzia Referent wezwał Komornika do sporządzenia w terminie 3 dni uzasadnienia zaskarżonej czynności. Zarządzenie zostało wysłane w dniu 8 kwietnia 2008 r. Komornik nadesłał pismo z dnia 11 kwietnia 2008 r., w którym stwierdził, że skarga powódki była już przedmiotem rozpoznania w sprawie I Co 2923/07/K oraz, że swoje stanowisko wyczerpująco przedstawił w uzasadnieniu zaskarżonej czynności. Akta przedłożono Sędziemu Referentowi 18 kwietnia 2008 r. Sędzia nakazał dołączyć do wglądu wskazane przez Komornika akta innej sprawy. Akta zostały dołączone w dniu 29 kwietnia 2008 r. Postanowieniem z dnia 8 maja 2008 r. Sąd Rejonowy oddalił skargę. W zarządzeniu z tej samej daty Sędzia polecił doręczenie odpisu postanowienia wraz z pouczeniem o zażaleniu stronom. Brak adnotacji o dacie wykonania zarządzenia. Akta zostały ponownie przedłożone Sędziemu z pismem o zwrot akt komorniczych w dniu 21 lipca 2008 r. i akta zostały zwrócone. Akta zostały ponownie przedłożone Sędziemu wraz z dowodami doręczenia postanowienia w dniu 5 września 2008 r. Wobec braku dowodu doręczenia odpisu postanowienia z dnia 8 maja 2008 r. dla powódki Sędzia nakazał go dołączyć, a w razie jego braku reklamować. Zarządzenie Sędziego zostało wykonane dopiero w dniu 9 grudnia 2008 r. poprzez wskazanie, że brak jest dowodu doręczenia dla powódki i nr „R”. Akta zostały przedłożone Sędziemu w dniu 16 grudnia 2008 r. Zarządzeniem z dnia 22 grudnia 2008 r. Sędzia nakazał odpis postanowienia z pouczeniem doręczyć ponownie powódce. Zarządzenie Sekretariat wykonał dopiero w dniu 26 marca 2009 r. Postanowienie zostało doręczone powódce w dniu 16 kwietnia 2009 r. Wobec braku w aktach środków zaskarżenia w dniu 5 maja 2009 r. odnotowano prawomocność postanowienia z dnia 8 maja 2008 r. W dniu 11 maja 2009 r. dołączono do akt wniesione przez powódkę zażalenie. Wobec powyższego zarządzeniem z dnia 14 maja 2009 r. uchylono odnotowanie prawomocności i wezwano powódkę do usunięcia braków zażalenia. Zarządzenie zostało wysłane w dniu 22 maja 2009 r., a doręczone powódce w dniu 12 czerwca 2009 r. W piśmie z dnia 19 czerwca 2009 r. powódka wskazała, że „sprawa jest nieaktualna”, gdyż Komornik umorzył postępowanie egzekucyjne. Postanowieniem z dnia 7 lipca 2009 r. postępowanie międzyinstancyjne zostało umorzone. Postanowienie jest prawomocne. Powódka otrzymała w tej sprawie wyjaśnienia, w których przyznano, że jej zarzuty są uzasadnione w zakresie, w jakim dotyczą wykonywania przez Sekretariat wydanych w sprawie zarządzeń. Sekretariat niedopuszczalnie długo wykonywał zarządzenia Sędziego Referenta - dwukrotnie były to bowiem okresy 3-miesięczne. Wynikało to z braku zatrudnienia w tym okresie w Sekretariacie doświadczonych protokolantów. Jednocześnie wskazano na uchybienie Przewodniczącej Wydziału I Cywilnego przez wydanie zarządzenia o zwrocie akt Komornikowi w dniu 24 lipca 2008 r., gdyż w tej dacie, a nie dopiero w dniu 9 września 2008 r. winna także zarządzić dołączenie dowodów doręczenia postanowienia z dnia 8 maja 2008 r., co pozwoliłoby ustalić, że powódka takiego postanowienia nie otrzymała. Wobec uchybień sprawę objęto nadzorem Prezesa Sądu Okręgowego w K., z zaleceniem przekazywania comiesięcznych sprawozdań z przebiegu postępowania.

(dowód: pismo Prezesa Sądu Okręgowego w K. z dnia 22 marca 2010 r., k. 25-31, akta sprawy I Co 3229/071K).

Postanowieniem z dnia 20 lutego 2008 r., sygn. akt II Cz 308/08 Sąd Okręgowy w K. Wydział II Cywilny Odwoławczy - po rozpoznaniu zażalenia powódki na postanowienie Sądu Rejonowego dla (...) w K. z dnia 12 września 2007 r., sygn.

akt IV Cupr 150/06/K w przedmiocie nadania przeciwko powódce klauzuli wykonalności wyrokowi Sądu Rejonowego dla (...) w K. z dnia 18 października 2006 r., sygn. akt IV Cupr 150/06/K i wyrokowi Sądu Okręgowego w K. z dnia 18 kwietnia 2007 r., sygn. akt II Ca 175/07 - uchylił zaskarżone orzeczenie i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu wskazał, że niedopuszczalne jest wystawienie kolejnego tytułu wykonawczego w sytuacji, gdy Sąd I instancji wystawił w dniu 21 sierpnia 2007 r. inny tytuł wykonawczy przeciwko powódce. Sam fakt skierowania tytułu wykonawczego do dłużników nie unicestwił jego wystawienia. W takiej sytuacji Sąd winien był zastosować art. 794 k.p.c., czego nie uczynił.

(dowód: postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 20 lutego 2008 r., sygn. II Cz 308108, k. 14 – 16)

W dniu 1 kwietnia 2008 r. pozwany Komornik dokonał zajęcia wierzytelności powódki z rachunku bankowego w Banku (...) S.A., z wynagrodzenia za pracę u B. M. oraz (...) A. S. (1) w S. (doręczone jej w dniu 7 kwietnia 2008 r.).

(dowód: zajęcia wierzytelności z dowodem doręczenia, k. 17– 19 , akta o sygn. (...)).

Postanowieniem z dnia 7 kwietnia 2008 r., sygn. akt IV Cupr 150/06/K Sąd Rejonowy dla (...) w K. - na skutek zażalenia pozwanych J. Z., B. M., J. S. na postanowienie z dnia 12 września 2007 r. w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności - w pkt I uchylił zaskarżone postanowienie, w pkt II umorzył postępowanie międzyinstancyjne w zakresie zażaleń ww. pozwanych na postanowienie z dnia 12 września 2007 r. W uzasadnieniu postanowienia Sąd wskazał, że w świetle orzeczenia Sądu Okręgowego w K. z dnia 20 lutego 2008 r. Sąd I instancji uznał ww. zażalenia za oczywiście uzasadnione, dlatego w oparciu o art. 395 § 2 kpc orzekł jak w pkt I sentencji postanowienia.

Stwierdzenie prawomocności postanowienia nastąpiło z dniem 6 września 2008 r.

(dowód: postanowienie z dnia 7 kwietnia 2008 r., k. 23).

Pismami złożonymi w dniu 25 kwietnia 2008 r. i w dniu 30 lipca 2008 r. powódka informowała pozwanego Komornika o wydaniu przez Sąd Okręgowy w K. postanowienia z dnia 20 lutego 2008 r., sygn. akt II Cz 308/08.

Postanowieniem z dnia 1 sierpnia 2008 r. pozwany Komornik umorzył postępowanie egzekucyjne na podstawie art. 825 pkt 2 k.p.c., gdyż orzeczeniem Sądu Okręgowego w K. (sygn. akt II Cz 308/08) tytuł wykonawczy został pozbawiony klauzuli wykonalności.

Pismem z dnia 22 grudnia 2008 r. powódka wniosła o przesłanie postanowienia o umorzeniu postępowania do wszystkich instytucji, w których Komornik zajął dochody. Komornik zwrócił się niezwłocznie do Sądu Okręgowego w K. o zwrot akt egzekucyjnych w celu wykonania powyższego wniosku. Akta zostały zwrócone w dniu 8 stycznia 2009 r.

Pismami z dnia 27 stycznia 2009 r. pozwany Komornik poinformował (...) Biuro (...) w K., Sąd Rejonowy dla (...) w K., Bank (...) S.A., B. M. oraz (...) A. S. (1) o umorzeniu postępowania egzekucyjnego, przesyłając odpisy postanowienia o umorzeniu postępowania.

(dowód: pisma powódki z dnia 24 kwietnia 2008 r. i z dnia 22 lipca 2008 r., k. 64, 95 akt o sygn. (...), postanowienie Komornika z dnia 1 sierpnia 2008 r., k. 22 [96 akt o sygn. (...)], pismo z dnia 22 grudnia 2008 r., k. 107 akt o sygn. (...), pismo z dnia 27 stycznia 2009 r., k. 21 [k. 110 – 118 akt o sygn. (...)).

Sprawa o sygn. I Co 2891/08/K dotyczy skargi na czynności Komornika (nieskonkretyzowanej, której braków powódka nie uzupełniła) wniesionej w dniu 4 listopada 2008 r. Akta sprawy zostały przedstawione Sędziemu Referentowi w dniu 18 listopada 2008 r., zarządzeniem z tej samej daty powódka została wezwana do uzupełnienia braków formalnych tej skargi, polecono również doręczenie odpisu tej skargi Komornikowi, zobowiązując go do złożenia uzasadnienia zaskarżonej czynności w terminie 3 dni. Ekspedycja powyższego zarządzenia nastąpiła dopiero w dniu 25 lutego 2009 r. Pismem z dnia 26 marca 2009 r. powódka poinformowała, że skarga jest nieaktualna, gdyż

postępowanie egzekucyjne zostało umorzone w sierpniu 2008 r., a Komornik doręczył (choć dopiero w lutym i marcu 2009 r.) informację o umorzeniu do podmiotów, w których dokonał zajęcia dochodów powódki. Postępowanie w sprawie I Co 2891/08/K zostało zakończone postanowieniem z dnia 4 maja 2009 roku o umorzeniu postępowania. Postanowienie wysłano w dniu 12 czerwca 2009 r., jest prawomocne.

Ponieważ ekspedycja zarządzenia z dnia 18 listopada 2008 r. nastąpiła z rażąco przewlekłością Prezes Sądu Okręgowego zwrócił uwagę prezesowi Sądu Rejonowego oraz polecił wyeliminowanie tego typu nieprawidłowości na przyszłość. Prezes Sądu Rejonowego wyjaśnił, że wpływ na trwanie postępowania w sprawie miały opóźnienia ze strony Sekretariatu, wynikające z braku doświadczenia w pracy nowozatrudnionego protokolanta. Po odbyciu dyscyplinujących rozmów, zwiększenia nadzoru, zdobycia doświadczenia przez pracowników sytuacja uległa poprawie.

(dowód: pismo Prezesa Sądu Okręgowego w K. z dnia 22 marca 2010 r., k. 25-31, akta sprawy I Co 2891/08).

Postanowieniem z dnia 5 maja 2009 r. Sąd Rejonowy dla (...) w K. nadał klauzulę wykonalności opisanym wyżej prawomocnym wyrokom w sprawie o sygn. akt IV Cupr 150/06/K. Powyższe postanowienie zostało zaskarżone przez powódkę.

(dowód: zażalenie z dnia 22 kwietnia 2011 r., k. 220-222).

A. S. (2) w imieniu (...) A. S. (1) w S. złożyła w dniu 8 kwietnia 2008 r. w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, wypełniony w dniu 1 kwietnia 2008 r., druk ZUS ZWUA - wniosek o wyrejestrowanie z ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego powódki.

(dowód: druk ZUS ZWUA, k. 20).

Powódka uzyskała dochody: w 2003 roku - 12.988, 15 zł, w 2007 roku - 8.357, 88 zł (w dniu 18 kwietnia 2007 r. został wystawiony rachunek na kwotę 6.7879 50 zł na rzecz powódki), w 2008 roku - 1.600 zł.

(dowód: PIT-y za 2003 rok, k. 143, za 2007 rok, k. 141, za 2008 rok, k. 145-150, rachunek dnia 18 kwietnia 2007r., k. 142).

Powódka posiada zadłużenie w (...) Bank (...) S.A. w wysokości 1.263,05 zł. Egzekucja tej kwoty została zlecona firmie windykacyjnej, która w piśmie z dnia 3 października 2011 r. wezwała powódkę do uiszczenia zadłużenia w ciągu 3 dni wyjaśniając, że brak zapłaty może skutkować wizytą windykatora w miejscu jej zamieszkania i skierowaniem sprawy na drogę postępowania sądowego.

(dowód: pismo firmy windykacyjnej z dnia 3 października 2011 r., k. 202).

Wobec powódki wszczęte zostało postępowanie sądowe z powództwa (...) (...) Funduszu (...) w W. o zapłatę kwoty 603,16 zł.

(dowód: postanowienie Sądu Rejonowego (...) w L. z dnia 14 września 2011 r., k. 203, zawiadomienie z dnia 2 września 2011 r., k. 204).

Prowadzenie postępowań sądowych i egzekucyjnego negatywnie psychicznie wpływało na powódkę, utrudniając jej wykonywanie pracy.

(dowód: przesłuchanie powódki).

Poza okolicznościami, które zostały przez strony przyznane lub też taką ocenę uzasadniał przebieg całego postępowania (art. 229 i 230 k.p.c.), istotne dla sprawy fakty Sąd pierwszej instancji ustalił na podstawie wskazanych w uzasadnieniu dokumentów oraz częściowo przesłuchania powódki. W szczególności Sąd dał wiarę tym zeznaniom powódki, które znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym oraz tym, z których wynika, że toczące

się postępowania: sądowe i egzekucyjne stanowiły dla niej znaczną uciążliwość. Wskazał sąd pierwszej instancji, iż zaoferowany przez powódkę materiał dowodowy mający na celu wykazanie okoliczności poniesienia szkody, jak i jej wysokości jest niewystarczający. W ocenie sądu pierwszej instancji powództwo na uwzględnienie nie zasługiwało.

Powódka opierała swe żądanie na następujących podstawach:

1/ przewlekłości postępowań w sprawach o sygn. akt I Co 2923/071K,

I Co 3229/07/K i I Co 2891/08/K wskazując na występujące tam nieprawidłowości oraz przy wydawaniu postanowienia z dnia 7 kwietnia 2008 r.,

2/ przekroczeniu uprawnień przez Sąd przy nadawaniu drugiej klauzuli wykonalności na tytuły egzekucyjne (wydanie postanowienia z dnia 12 września 2007 r.),

3/ niewłaściwym działaniem Komornika w sprawie o sygn. akt (...), posługującego się nieprawidłowym tytułem wykonawczym przy prowadzeniu postępowania egzekucyjnego,

4/ naruszenie jej dobrego imienia.

Powódka w trakcie postępowania podważała również trafność prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego dla (...) w K. z dnia 18 października 2006 r. wydanego do sygn. akt

IV Cupr 150/06/K. Wyrok ten jest jednakże prawomocny dlatego też zarzuty te nie mogły odnieść skutku. Odnosząc się do zarzutu przewlekłości postępowań sąd pierwszej instancji stwierdził, że istotnie nastąpiła przewlekłość postępowania w tych sprawach jednakże nie wykazał powódka pozostałych przesłanej odpowiedzialności pozwanego, a to szkoda i adekwatny związek przyczynowy pomiędzy szkoda, a przewlekłością postępowania. Istotnie sąd wadliwie nadał drugą klauzulę wykonalności na wyroki Sądu Rejonowego i Okręgowego, jednakże były to wyłącznie błędy proceduralne, a nie merytoryczne, gdyż oba wyroki były prawomocne i podlegały wykonaniu w drodze egzekucji. Postępowanie komornika było natomiast prawidłowe, komornik posiadał bowiem tytuł wykonawczy zaopatrzone w klauzulę wykonalności i miał obowiązek prowadzić egzekucję na wniosek wierzyciela. Natomiast informacja o uchyleniu klauzuli wykonalności dotarła do komornika w dniu 25 kwietnia 2008r., a po dniu 1 kwietnia 2008r. komornik nie dokonywał zajęć wierzytelności. Przede wszystkim zaś w ocenie Sądu pierwszej instancji powódka nie wykazała, że istotnie poniosła szkodę. W postępowaniu egzekucyjnym nie wyegzekwowano od powódki żadnej kwoty. Umowę o pracę z powódką w firmie (...) rozwiązano już 1 kwietnia 2008r. (data na druku ZUS ZWUA), a zawiadomienie o zajęciu powódce wynagrodzenia za pracę pracodawca powódki otrzymał w dniu 7 kwietnia 2008r. Pozostałe natomiast kwoty wskazywane przez powódkę w pozwie jako szkoda nie pozostają w ogóle w związku przyczynowym z działaniem pozwanych. Zdaniem sądu pierwszej instancji powódka nie domagała się w tym procesie zadośćuczynienia za naruszenie jej dóbr osobistych, nawet jednakże gdyby się takiego zadośćuczynienia domagała to i tak żądanie takie na uwzględnienie nie zasługiwało, gdyż nie wskazała nawet powódka na czym konkretnie miałyby ono polegać. Zatem sąd pierwszej instancji powództwo oddalił jako nieuzasadnione. Z uwagi na fakt, że szkoda jaką miała ponieść powódka wiązała się z działaniem Sądu Rejonowego dla (...) w K. sąd pierwszej instancji wskazał organ tej jednostki organizacyjnej Skarbu Państwa jako właściwy.

O kosztach sąd orzekł na mocy art. 102 kpc.

Od wyroku tego wniosła apelację powódka. Zaskarżyła wyrok w całości. Domagała się uchylenia wyroku i naprawienia szkody poprzez wypłatę odszkodowania zgodnie z pozwem z dnia 12 lipca 2010r i 8 marca 2011r.

Zarzuciła całkowitą ignorancję szkody poniesionej przez powódkę, wykazywanie, że działalność pozwanych nie pozostawała w związku przyczynowym z powstaniem szkody, próbę usprawiedliwienia sądów za działania, które doprowadziły do powstania szkody, próbę usprawiedliwienia komornika za działania, które doprowadziły do powstania szkody, całkowite pominięcie czasokresu działania komornika i sądu, całkowite pominięcie pisma

komornika z dnia 18.02.2008r. o sygnaturze ICo 2923/07 poświadczającego nieprawdę, gdyż wiedział, że na wyrok nadano drugą klauzulę wykonalności.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja powódki na uwzględnienie nie zasługuje i skutku odnieść nie może. Wbrew zarzutom skarżącej zaskarżony wyrok jest trafny, sąd pierwszej instancji dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, wszechstronnie rozważył zebrany w sprawie materiał dowodowy, dokonując zaś oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego nie przekroczył zasady swobodnej oceny dowodów, prawidłowo zastosował prawo materialne.

Powódka swe roszczenia odszkodowawcze w stosunku do Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w K. i Komornika Sądowego R. P. opierała na następujących podstawach :

przewlekłości postępowań w sprawach o sygn. akt I Co 2923/071K, I Co 3229/07/K i I Co 2891/08/Ki wskazując na występujące tam nieprawidłowości oraz nieprawidłowości przy wydawaniu postanowienia z dnia 7 kwietnia 2008 r.; przekroczeniu uprawnień przez Sąd przy nadawaniu drugiej klauzuli wykonalności na tytuły egzekucyjne (wydanie postanowienia z dnia 12 września 2007 r.); niewłaściwym działaniu Komornika w sprawie o sygn. akt (...), posługującego się nieprawidłowym tytułem wykonawczym przy prowadzeniu postępowania egzekucyjnego i naruszenie jej dobrego imienia; podważała również trafność prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego dla (...) w K. z dnia 18 października 2006 r. wydanego do sygn. akt IV Cupr 150/06/K i prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 18 kwietnia 2007r., sygn. akt IICa 175/07. Domagała się z tego tytułu zapłaty odszkodowania w kwocie 200.810 zł wskazując w pozwie szczegółowo w jaki sposób dokonała wyliczenia szkody.

Przede wszystkim wskazać trzeba, że wyrok Sądu Rejonowego dla (...) w K. z dnia 18 października 2006 r., sygn. akt IV Cupr 150/06/K i wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 18 kwietnia 2007 r., II Ca 175/07 są prawomocne, wiążą z mocy art. 365 § 2 kpc nie tylko strony i sąd, który je wydał lecz także inne sądy oraz inne organy administracji publicznej. Zatem rację ma sąd pierwszej instancji, iż w niniejszym postępowaniu (czego zdaje się nie rozumieć skarżąca) sąd nie mógł badać ich zasadności. Wszystkie zatem zarzuty skarżącej, co do zasadności tych wyroków muszą pozostać poza zakresem rozważań Sądu Apelacyjnego.

Z prawidłowych ustaleń sądu pierwszej instancji wynika, że na wymienione wyżej wyroki na wniosek wierzyciela nadano przeciwko powódce klauzulę wykonalności, jednakże pomyłkowo tytuł wykonawczy przesłano, nie wierzycielowi, a dłużnikom. Wówczas sąd pierwszej instancji ponownie nadał tym wyrokom klauzulę wykonalności, nie stosując procedury przewidzianej art. 794 kpc, co skutkowało tym, że Sąd Okręgowy na skutek zażalenia powódki uchylił orzeczenie o nadaniu klauzuli wykonalności przeciwko powódce i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania sądowi rejonowemu. Tymczasem wierzyciel w oparciu o „drugi” tytuł wykonawczy wszczął egzekucję.

Rację ma sąd pierwszej instancji, że błąd jakiego dopuścił się sąd pierwszej instancji przy nadawaniu klauzuli wykonalności był jedynie błędem proceduralnym, gdyż tytuł egzekucyjny przeciwko powódce istniał, wcześniej nadano mu prawidłowo klauzulę wykonalności, tyle tylko, że na skutek pomyłki sądu nie doręczono tytułu wykonawczego wierzycielowi, tylko dłużnikom. Wskazać też trzeba, że powódka nie spełniła świadczenia wynikającego z prawomocnych wyroków, a wierzyciel próbował prowadzić egzekucję tylko w oparciu o jeden tytuł wykonawczy. Nie zmienia to oczywiście faktu, że sąd pierwszej instancji dopuścił się błędu nadając po raz drugi klauzulę wykonalności tytułowi egzekucyjnemu nie stosując procedury wynikającej z art. 794 kpc i dlatego orzeczenie o nadaniu tej klauzuli zostało uchylone i sprawę przekazano do ponownego rozpoznania. Wbrew jednakże zarzutom skarżącej sam fakt błędu proceduralnego jakiego niewątpliwie dopuścił się sąd pierwszej instancji nadając klauzulę wykonalności bez zastosowania art. 794 kpc nie wystarczy do zasądzenia na rzecz powódki odszkodowania. Rację ma sąd pierwszej instancji, że do przyjęcia odpowiedzialności Skarbu Państwa z mocy art. 417 §1 kc oprócz niezgodnego z prawem działania konieczne jest wykazanie istnienia dwóch kolejnych przesłanek, a mianowicie szkody i istnienia adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy działaniem Skarbu Państwa, a powstaniem szkody.

Tymczasem powódka jak trafnie wskazał sąd pierwszej instancji istnienia tych dwóch przesłanek nie wykazała.

Istotnie także, jak prawidłowo wskazał sąd pierwszej instancji w sprawach I Co 3229/07/K oraz I Co 2891/08/K doszło do przewlekłości postępowania, jednakże sam fakt istnienia przewlekłości postępowania nie jest wystarczający do zasądzenia na rzecz powódki odszkodowania. Art. 16 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U.04.179.1843 ze zm.) stanowi, że strona, która nie wniosła skargi na przewlekłość postępowania zgodnie z art. 5 ust. 1, może dochodzić - na podstawie art. 417 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.) - naprawienia szkody wynikłej z przewlekłości, po prawomocnym zakończeniu postępowania co do istoty sprawy. Artykuł 16 cytowanej ustawy nie stanowi więc samoistnego źródła roszczeń o naprawienie szkody wynikłej z przewlekłości postępowania (patrz. Postanowienie SN z 27.06.2008r., IIICZP 25/08, Biuletyn SN 2008/10, poz. 13). Odsyła do art. 417 kc, a do uwzględnienia roszczenia powódki koniecznym było wykazanie przez powódkę istnienia szkody i adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy przewlekłością postępowania, a szkodą.

Szkoda z mocy art. 361 § 2 kc obejmuje stratę jaką poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć gdyby mu szkody nie wyrządzono. Pomiedzy szkodą, a działaniem lub zaniechaniem z którego szkoda wynikła musi istnieć normalny związek przyczynowy (art. 361 § 1 kc), a taki zachodzi wtedy, gdy w zestawie wszystkich przyczyn i skutków mamy do czynienia jedynie z takimi przyczynami, które normalnie powodują określone skutki, nie wystarczy zatem stwierdzenie istnienia związku przyczynowego jako takiego, wymagane jest stwierdzenie, że chodzi o następstwa normalne. Tymczasem jak wyżej podniesiono powódka **nie wykazała** aby na skutek przewlekłości postępowania w sprawach o sygn. akt I Co 2923/071K, I Co 3229/07/K i I Co 2891/08/K, czy też na skutek nadania po raz drugi klauzuli wykonalności na wyroki sądów Rejonowego i Okręgowego w K. bez zastosowania procedury przewidzianej w art. 794 kpc powódka poniosła szkodę i w jakiej wysokości, a te okoliczności z mocy art. 6 kc powinna wykazać powódka.

Przede wszystkim wskazać należy, iż **poza sporem jest, iż w wyniku przeprowadzonej egzekucji nie wyegzekwowano od powódki żadnej kwoty.**

Nie wykazała też powódka aby istotnie na skutek prowadzonej egzekucji utraciła dochody od 1 października 2007 r. do 31 października 2009 r. w kwocie 37.500 zł, i od 1 listopada 2010 r. do 30 czerwca 2010 r. i nadal w kwocie 16.000 zł, bądź by utraciła możliwości przejścia na wcześniejszą emeryturę z uwagi na brak wymaganej liczby lat pracy i aby z tego powodu utraciła kwotę 31.905 zł (46 miesięcy - od 1 stycznia 2009 r. do 31 października 2012 r.), bądź by z tego powodu posiadała niespłacone kredyty, które musiała zaciągnąć z powodu utraty dochodów i innych długów - 15.000 zł. Przede wszystkim wskazać trzeba, że w ocenie Sądu Apelacyjnego w ogóle nie ma podstaw do powiązania szkody powódki z działaniem sądu. Nadto sposób wyliczenia szkody jest całkowicie dowolny. Powódka podając wartość utraconych dochodów nie podała w szczególności, na jakich założeniach się oparła, nie uzasadniła podanej wysokości, zaoferowane dowody w postaci zeznań podatkowych za lata 2003, 2007, 2008 oraz jednego rachunku za 2007 r. są w tym zakresie niewystarczające. Niczym nie poparte jest także twierdzenie o utracie możliwości przejścia na wcześniejszą emeryturę z uwagi na brak wymaganego stażu pracy, a do czego miało doprowadzić zajęcie jej dochodów w firmie (...), co skutkowało miało następnie zwolnieniem jej z pracy (wskazując szkodę powódka przedstawiła wyliczenie najniższej emerytury wg ZUS za okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 października 2012 r.). Brak jest dowodów na to, że to właśnie zajęcie jej wynagrodzenia za pracę przez pozwanego Komornika spowodowało rozwiązanie stosunku pracy w firmie (...) bowiem na druku ZUS ZWUA - wyrejestrowanie z ubezpieczeń społecznych - który A. S. (1) złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych w dniu 8 kwietnia 2008 r., widnieje data 1 kwietnia 2008 r., jako data złożenia oświadczenia natomiast zawiadomienie o zajęciu przez Komornika należnego powódce wynagrodzenia za pracę otrzymała ona w dniu 7 kwietnia 2008 r., a więc już po rozwiązaniu stosunku pracy, zatem zajęcie jej wynagrodzenia za pracę przez komornika nie mogło mieć na to rozwiązanie stosunku pracy żadnego wpływu. Powódka nie wykazała też pozostałych przesłanek świadczących o tym, że uzyskałaby to prawo, gdyby nie nastąpiło rozwiązanie z nią tego stosunku pracy. Konsekwencją uznania za nieudowodnione utraty określonych dochodów z

uwagi na bezprawność działania pozwanych było również przyjęcie, że bezzasadne jest żądanie zapłaty przez powódkę wskazanych w pozwie kwot z uwagi na „niespłacone kredyty, które musiała zaciągnąć z powodu utraty dochodów i inne długi”.

Reasumując rację ma sąd pierwszej instancji, iż powódka nie wykazała aby na skutek na skutek przewlekłości postępowania w sprawach o sygn. akt I Co 2923/071K, I Co 3229/07/K i I Co 2891/08/K, czy też na skutek nadania po raz drugi klauzuli wykonalności na wyroki sądów Rejonowego i Okręgowego w K. bez zastosowania procedury przewidzianej w art. 794 kpc powódka poniosła szkodę.

Prawidłowo także, wbrew zarzutom skarżącej uznał sąd pierwszej instancji za nieuzasadnione żądanie przez powódkę odszkodowania za niewłaściwe działanie Komornika w sprawie o sygn. akt (...). Powódka żądała odszkodowania od komornika podnosząc, że posługiwał się on nieprawidłowym tytułem wykonawczym przy prowadzeniu postępowania egzekucyjnego, mimo, że był przez nią informowany o „nieprawidłowej klauzuli wykonalności”. Rację ma, wbrew zarzutom skarżącej sąd pierwszej instancji, iż nie ma podstaw do przyjęcia, że działanie Komornika prowadzącego egzekucję było faktycznie jak twierdzi powódka bezprawne. Z poczynionych ustaleń faktycznych wynika, że Komornik prowadził egzekucję w oparciu o tytuł wykonawczy tj. tytuł egzekucyjny – wyrok zaopatrzony w klauzulę wykonalności (art. 776 kpc). Z mocy art. 804 kpc organ egzekucyjny nie jest uprawniony do badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym.

Zatem treść tytułu wykonawczego jest dla organu egzekucyjnego wiążąca w toku całego postępowania. Organ egzekucyjny nie może więc kwestionować zasadności i wymagalności obowiązku stwierdzonego tytułem wykonawczym także przy wszczęciu postępowania egzekucyjnego. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 29 czerwca 2007 r., III CZP 51/07 (OSNC-ZD 2008, nr 2, poz. 43) stwierdził, że organ egzekucyjny nie jest uprawniony do badania wymagalności świadczenia, które dłużnik ma spełnić po nadaniu takiemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności. Sąd Najwyższy stwierdził również, że komornik nie może dokonywać merytorycznej oceny tytułu wykonawczego i badać, jaki wpływ na skuteczność orzeczenia wywarło orzeczenie wydane później (postanowienie z dnia 29 stycznia 1964 r., III PZ 6/64, OSNC 1964, nr 11, poz. 235). Z uwagi na niedopuszczalność badania przez organ egzekucyjny zasadności i wymagalności obowiązku stwierdzonego tytułem wykonawczym dłużnik nie może podnosić zarzutów dotyczących istnienia tego obowiązku, w tym że roszczenie stwierdzone tytułem wykonawczym wygasło na skutek spełnienia świadczenia przez niego (por. postanowienie SN z dnia 27 stycznia 1971 r., II CZ 16/71, OSNC 1971, nr 9, poz. 162). Tego rodzaju zarzuty mogą stanowić podstawę powództwa przeciwegzekucyjnego (art. 840 § 1 pkt 2) (patrz. Komentarz do art. 804 kpc, Dariusz Zawistowski, lex 2011).

Rację ma więc sąd pierwszej instancji, że działanie Komornika prowadzącego egzekucję w oparciu o tytuł wykonawczy było prawidłowe, wbrew zarzutom skarżącej Komornik nie miał obowiązku, a nawet prawa sprawdzać, czy klauzula wykonalności była nadana prawidłowo czy też nie.

Nadto nawet gdyby powódka istotnie informowała pracownika kancelarii komornika, że złożony wyrok jest drugim tytułem wykonawczym to Kodeks postępowania cywilnego przewiduje możliwość wydawania kolejnych tytułów wykonawczych zatem w takich okolicznościach komornik nie miał podstaw sprawdzać czy klauzula wykonalności została nadana prawidłowo. Natomiast informacja o uchyleniu postanowienia z dnia 12 września 2007r. o nadaniu klauzuli wykonalności została skierowana przez powódkę do Komornika w dniu 25 kwietnia 2008r., a po dniu 1 kwietnia 2008r. Komornik nie dokonał już żadnych czynności egzekucyjnych w postaci zajęć wierzytelności, a w dniu 1 sierpnia 2008r. umorzył postępowanie egzekucyjne, natomiast po zwrocie akt z Sądu na wniosek powódki postanowienie to wysłał wszystkim podmiotom, u których dokonał zajęcia wierzytelności. Wskazać też trzeba, że składane przez powódkę skargi na czynność Komornika zostały oddalone.

Nadto podnieść należy, że powódka nie wykazała aby na skutek działania Komornika poniosła jakąś szkodę albowiem w toku postępowania egzekucyjnego nie wyegzekwowano od powódki żadnej kwoty, a wskazywana przez powódkę w pozwie szkoda nie została przez powódkę wykazana, do czego szczegółowo odniósł się Sąd Apelacyjny podczas omawiania odpowiedzialności pozwanego Skarbu Państwa, zatem nie ma potrzeby wywodów tych powtarzać.

Zatem również i w stosunku do Komornika Sądowego powództwo na uwzględnienie nie zasługiwało.

Rację ma także sąd pierwszej instancji, że powódka nie zgłaszała w pozwie żądania zapłaty zadośćuczynienia za naruszenie jej dobrego imienia. Powódka w pozwie wskazywała wyłącznie, że domaga się odszkodowania i szczegółowo wyliczała kwotę żadaną z tego tytułu i nie zawierała tam żądania zapłaty zadośćuczynienia.

Na marginesie wskazać należy, że okoliczności sprawy i tak nie dają podstawy do przyjęcia aby istotnie naruszono dobra osobiste powódki w stopniu uzasadniającym przyznanie jej zadośćuczynienia. Nie wyegzekwowano od powódki w toku tego postępowania żadnej kwoty, a powódka w istocie była dłużniczką, wydano przeciwko niej dwa wyroki zobowiązujące ją do zapłaty, wyroki te były prawomocne i podlegały wykonaniu w drodze egzekucji, gdyż powódka nie spełniła dobrowolnie świadczenia, zatem wierzyciel mógł prowadzić w stosunku do powódki egzekucję, sąd dopuścił się jedynie błędu proceduralnego podczas nadawania klauzuli wykonalności.

Reasumując powództwo na uwzględnienie nie zasługiwało, dlatego też sąd pierwszej instancji zasadnie powództwo to oddalił. W związku z powyższym apelację jako pozbawioną uzasadnionych podstaw należało oddalić na mocy art. 385 kpc.

O kosztach orzeczono na mocy art. 102 kpc biorąc pod uwagę sytuację materialną powódki i charakter sprawy.